

Бібліографічні посилання:

1. Державна міграційна служба України. Адміністративні послуги. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dmsu.gov.ua/posluhu/>
2. Державна фіскальна служба. Електронні форми документів. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/eletronni-formi-dokumentiv/>
3. Єдиний державний портал адміністративних послуг. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://poslugu.gov.ua/Departament/List?id=e9018d9c-707e440b-a06b-c0d3f6d5af6c>.

Філяніна Людмила Анатоліївна,

кандидат юридичних наук, доцент, доцент
кафедри теорії та історії держави і права
Дніпропетровського державного університету
внутрішніх справ

**МІЖДЕРЖАВНЕ СПІВРОБІТНИЦТВА У ПРОТИДІІ ПРОЯВАМ
МІЖНАРОДНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УМОВАХ ТЕХНОЛОГІЧНО ПРОГРЕСУ**

Розвиток технологій відбувається набагато швидше ніж змінюються міжнародно-правові норми чи національне законодавство будь-якої держави. Оновлення технологій допомагає не тільки розширити коло досягнень корисних для суспільства, алей надає можливості удосконалюватися формам, методам, способам вчинення злочинів включаючи їх організовану міжнародну форму. Злочинність давно вийшла за межі конкретної держави. Технології сьогодення дозволяють скоювати злочини не виходячи навіть з дому. Інтернет, соціальні медіа та смартфони використовуються злочинцями для скоєння протиправних дій. Так, наприклад, США визнали винним у розповсюдженні вірусу WannaCry і вчиненні кібератаки на Sony програміста з Північної Кореї, а також кампанію де він працював [1].

Разом з тим, сучасні технології допомагають документувати та фіксувати протиправні дії, створюють нові можливості для ведення кримінального провадження і правозастосовної практики, а також надають можливості за допомогою комп'ютерних технологій створювати імітаційно-моделюючі системи процесу вчинення злочинів. Зростає тенденція перспективи збору інформації та ефективності розслідування.

Особливий інтерес інноваційного підходу до механізму співробітництва держав у даній сфері викликає стратегія протидії міжнародній злочинності розроблена в США. Дана стратегія має комплексний характер і базується як на загальних тенденціях боротьби із міжнародною злочинністю так і на національних стратегіях щодо протидії терористичній діяльності, незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин, підвищення рівня безпеки зберігання ядерних матеріалів, ефективного маніпулювання інтелектом та інше.

Враховуючи велику суспільну небезпеку міжнародної злочинності та беручи до уваги її транснаціональний характер, держави активно приєднуються до відповідних міжнародно-правових актів, що координують співробітництво у сфері протидії таким злочинам, а саме: Конвенції ООН про боротьбу з торгівлею людьми і експлуатацією проституції третіми особами 1949 р.; Європейської конвенції по відшкодуванню збитків жертвам насильницьких злочинів 1983 р.; Конвенції Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми 2005 р.; Протоколу про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками й дітьми і покарання за неї даний протокол доповнює Конвенцію ООН проти транснаціональної організованої злочинності 2000 р. та інше. Між тим, залишається поза увагою, у порівнянні із торгівлею людьми, работоргівля і небезпека контрабанди мігрантів.

На характер вчинених транснаціональних злочинів в тій чи іншій державі суттєвий вплив має її географічне розташування. Так, наприклад, Д. Зетч зазначив, що невелика за територією держава Нідерланди, є одними із «воріт» через які південноамериканський кокаїн потрапляє на територію Європейського Союзу. І причиною цьому – розгалужена інфраструктура, що з'єднує держави-учасниці ЄС, чималі міграційні анклавні з держав-постачальників і держав-призначення мігрантів, а також величезні транзитні морські порти у містах Роттердам і Амстердам через які із Південної та Центральної Америки люди і товари потрапляють до ЄС. Нажаль все це неможливо

без мовчазної згоди зацікавлених осіб із місцевих правоохоронних органів, мотивацією цьому служить латентність такого «бізнесу», відсутність явного злочину, насильства і це не шкодить інтересам юридичних підприємств [2].

В епоху загальної глобалізації світовим посередником у співпраці між національними поліцейськими відомствами є Міжнародна організація кримінальної поліції. Так, від спільної, скоординованої роботи Інтерполу з національними поліцейськими відомствами, обробки та оперативного отримання запитів залежить ефективність міжнародного співробітництва у сфері протидії міжнародній злочинності. Отже, для ефективного виявлення і переслідування з наступним затриманням міжнародних злочинців державам доцільно проводити політику активної й міцної співпраці між правоохоронними інституціями держав-учасниць договорів. Так, розшук і затримання підозрюваної особи у скоєнні міжнародного правопорушення вимагає спільного обміну оперативно-розшуковою інформацією, документами щодо проведення екстрадиції, та безпосередньої участі представників національної поліції при передачі правопорушника. Водночас, дана міжнародна співпраця може бути дуже суперечливою, враховуючи відмінності національного законодавства, різні правові системи держав та небажання корумпованих держав обмінюватися інформацією котра може викрити їх протизаконні дії.

Бібліографічні посилання:

1. США начали вводить санкции за кибератаки URL: <https://korrespondent.net/world/4008544-sshachaly-vvodyt-sanktsyy-za-kyberataky> (дата звернення 13.09.2018)
2. Zaitch, D. Trafficking in cocaine: Colombian drug entrepreneurs in the Netherlands. URL: www.gbv.de/dms/sbb-berlin/352966521.pdf (дата звернення 22.01.19)

Філянїна Людмила Анатоліївна,
кандидат юридичних наук, доцент,
Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ
Біденчук Тетяна Миколаївна,
Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ

ВСТУП ДО НАТО: СТРАТЕГІЧНИЙ ВИБІР УКРАЇНИ

Збереження міжнародного миру і безпеки є пріоритетними напрямками співробітництва сучасних держав світу. Нажаль сучасність диктує такі умови, що у світі не можливо їх виконати.

Можливість держав захищати незалежність, територіальну цілісність та національні інтереси шляхом реалізації свого законного права на колективну чи індивідуальну самооборону передбачено ст. 51 Статуту Організації Об'єднаних Націй.

Держави Північної Америки та Європи, що прагнуть збереження миру, державної незалежності, свободи особистості й верховенства права 4 квітня 1949 р. у Вашингтоні вирішили об'єднати свої зусилля для здійснення колективної оборони та підтримання миру і безпеки про що уклали Північноатлантичний договір.

Так, відповідно даного договору провідною роллю організації є забезпечення свободи й безпеки держав-учасниць за допомогою політичних і військових засобів. У свою чергу Альянс боронить держави-учасниці від загрози агресії і розглядає напад на одну або декілька її членів як напад на усіх учасників договору.

Через складну ситуацію, що склалася між двома сусідніми державами, Росією і Україною, остання змушена шукати більш ефективні гарантії територіальної цілісності та незалежності. Так, на переконання Президента України П. Порошенка, єдиною у світі функціональною організацією колективної безпеки є Організація Північноатлантичного договору (НАТО).

Необхідно зазначити, що через відкриту та досить тривалу агресію Російської Федерації проти незалежності України, наша держава потребує підтримки НАТО задля максимального зміцнення державних кордонів, територіальної цілісності й часткового реформування Збройних Сил України та наближення останніх до стандартів Альянсу. Таким чином, українська держава стане на крок ближче до євроатлантичної інтеграції.